

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var underligt at høre den socialdemokratiske ordfører omtale finansloven på en måde, så man fik indtryk af, at det først og fremmest handlede om at fortælle befolkningen, hvad man havde gættet sig til, at forskellige partier enten havde sagt, eller hvad de gjorde, osv.

Jeg sad og tog tid, og den socialdemokratiske ordfører brugte ca. 1 minut på at fortælle om finanslovens indhold og om, hvad der skulle gøres for at løse befolkningens problemer. Men når man går ind i finansloven, kan man se, hvordan Socialdemokratiet har løst befolkningens problemer. Det har man bl.a. ved at sikre, at de dårligst stillede i Danmark får det endnu dårligere, mens de bedst stillede får det endnu bedre.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Som det tydeligt fremgik – det var i hvert fald meningen – af mit indlæg, handler forhandlingerne i meget lang tid om afklaring, og først til allersidst når man frem til at se, om der er noget, der kan bære, om der kommer en afklaring.

Vi har kørt parallelt med både VK og SF og Enhedslisten, og en af de ærgerlige ting for os var, at SF og Enhedslisten på et tidspunkt valgte at komme hver for sig. Det er svært at lave afklaringer af, om noget vil kunne bære, hvis det, man får ud af det, alligevel ikke får flertal. Men det var de to partiers eget valg, og det var ærgerligt.

I øvrigt fremgik det også ret klart i går under behandlingen af ændringsforslagene, hvilket forhold vi havde til bl.a. den talmagi, som lå i hr. Frank Aaens forslag om en jobbank – det, man kunne oversætte til en kommunalisering af arbejdsløshedsproblemet. Det var i hvert fald en afklaring, som ikke ville være gunstig i vores øjne.

Hr. Jes Lunde mente ikke, at mit indlæg handlede om politik. Næh, det kan på sin vis godt være, men den politiske proces er meget afgørende for, hvordan politikken bliver. Opfattelsen af den politiske proces er også meget afgørende, og derfor er det afgørende for Socialdemokraterne en gang imellem at sige noget om, hvad der sker i sådanne processer. Det gør hr. Jes Lunde også jævnlige.

Hr. Jes Lundes indlæg i dag er også et eksempel på, hvordan processen fungerer, nemlig at man koncentrerer sig om nogle andre vinkler i

dag end i går, hvor vi netop diskuterede selve forliget. Det er jo rent faktisk det, vi diskuterer, når vi diskuterer ændringsforslagene, og det samme kan jeg sige til fru Kirsten Jacobsen. I går havde vi faktisk en lang debat om ændringsforslagene, som jo er selve finanslovaftalen. Den debat deltog fru Kirsten Jacobsen ikke i, men her ville hun have hørt, at jeg forholdt mig til de enkeltelementer, der lå og ligger i finanslovaftalen.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

I sit indlæg beskæftigede fru Pia Gjellerup sig meget indgående med Venstre og Venstres rolle under forhandlingerne om finansloven. I al almindelighed har vi intet imod, at fru Pia Gjellerup opholder sig så meget ved Venstre, Venstres rolle og Venstres politik, men det indlæg, fru Pia Gjellerup i dag præsterede, er ikke et indlæg, der vil gå over i historien som et vigtigt politisk indlæg.

I det hele taget er der ingen særlig grund til at beskæftige sig synderligt med fru Pia Gjellerups indlæg. Jeg vil blot sige, at for at undgå enhver form for mytedannelse og for historieskrivningens skyld skal det slås fast, at fru Pia Gjellerups indlæg bygger på en helt igennem ukorrekt beskrivelse af handlingsforløbet, herunder gengivelse af møder, som fru Pia Gjellerup end ikke har deltaget i.

Og så vil vi i øvrigt ikke fra Venstres side beskæftige os mere med fru Pia Gjellerups indlæg, som var karakteriseret ved overhovedet ikke at handle om politik og ikke med ét eneste ord fortalte, hvad Socialdemokratiet står for. Når vi ikke vil beskæftige os mere med fru Pia Gjellerups indlæg, skyldes det også, at Venstres rolle i denne debat som i alle øvrige er at fortælle, hvad Venstre står for, og hvad vi mener, der skal gøres i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes, det var et helt igennem ufatteligt indlæg, fru Pia Gjellerup havde. Det er da den tyndeste forklaring, jeg endnu er stødt på, at fordi SF og Enhedslisten kom hver for sig til et møde ovre i Finansministeriet engang i november, valgte regeringen at indgå et reaktionært forlig, et voldsomt sort forlig med grove nedskæringer over for de arbejdsløse, lempelser i formueskatten og øgede bevillinger til militæret – og alt dette bare fordi SF og Enhedslisten kom hver for